

**SELF-HELP GROUP AND PSYCHOSOCIAL ADJUSTMENT
IN PEOPLE LIVING WITH HIV/AIDS**

WARAPORN BOONPRASERT

**A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF NURSING SCIENCE
(MENTAL HEALTH AND PSYCHIATRIC NURSING)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY
2006**

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

กลุ่มช่วยเหลือตนเองกับการปรับภาวะจิตสังคมในผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยโรคเอดส์
(SELF-HELP GROUP AND PSYCHOSOCIAL ADJUSTMENT IN PEOPLE
LIVING WITH HIV/AIDS)

วารสาร ณ บัญชีประเสริฐ 4637625 RAMH/M

พย.ม. (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์: โสภิตา แสงอ่อน, Ph.D.(การพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต),
ประคอง อินทรสมบัติ, ค.ม. (การบริหารการพยาบาล)

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ รวบรวม วิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัยและหลักฐานอ้างอิงทางวิชาการที่เกี่ยวกับการใช้กลุ่มช่วยเหลือตนเอง เพื่อส่งเสริมการปรับภาวะจิตสังคมในผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยโรคเอดส์ เพื่อสังเคราะห์แนวทางในการจัดกลุ่มช่วยเหลือตนเองเพื่อส่งเสริมการปรับภาวะจิตสังคมในผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยโรคเอดส์ที่มีประสิทธิภาพ โดยการรวบรวมงานวิจัยและหลักฐานอ้างอิงทางวิชาการจากฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และมีงานวิจัยและหลักฐานอ้างอิงทางวิชาการได้รับการคัดเลือกจำนวน 15 เรื่อง จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัยและหลักฐานอ้างอิงทางวิชาการ ได้ข้อมูลสำคัญที่นำมาสรุปเป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ “องค์ประกอบสำคัญของการจัดกลุ่มช่วยเหลือตนเอง” 7 องค์ประกอบดังนี้คือ 1) ลักษณะและขนาดของกลุ่ม จัดได้ทั้งในลักษณะกลุ่มปิดและกลุ่มเปิด ที่มีจำนวนสมาชิกที่เหมาะสม 6-15 คน 2) ผู้นำกลุ่ม ควรเป็นผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ ที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพให้มีความรู้เรื่องโรคและทักษะเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่ม 3) สมาชิกกลุ่ม ควรเป็นผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยโรคเอดส์ที่มีความสามารถในการเข้าร่วมกลุ่มได้ 4) ระยะเวลา ความถี่ และจำนวนครั้งของการจัดกลุ่ม สามารถจัดได้ทั้งรายสัปดาห์หรือรายเดือน โดยใช้เวลารั้งละ 90-120 นาที และสมาชิกแต่ละคนควรเข้าร่วมกลุ่มอย่างน้อย 3 ครั้ง 5) กิจกรรมหลักของกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นการจัดกลุ่มแบบมีโครงสร้าง แบบกึ่งโครงสร้าง หรือแบบไม่มีโครงสร้าง กิจกรรมกลุ่มควรประกอบด้วย การพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมทั้งการได้เผชิญกับความเป็นจริงในการมีชีวิตร่วมกับการติดเชื้อเอดส์ 6) ผลลัพธ์ของการปรับภาวะจิตสังคม พบว่ากลุ่มช่วยเหลือตนเองช่วยให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีแก่สมาชิกทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม และ 7) ปัจจัยนำบัด ได้แก่ ความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม การระบายความรู้สึก การเป็นแบบอย่าง และการคงไว้ซึ่งความหวัง เป็นต้น เหล่านี้สามารถส่งเสริมการปรับภาวะจิตสังคมในผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยโรคเอดส์ได้ ผลการศึกษาที่ได้จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัยและหลักฐานอ้างอิงทางวิชาการนี้ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดกลุ่มช่วยเหลือตนเอง เพื่อส่งเสริมการปรับภาวะจิตสังคมในผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยโรคเอดส์อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพของการดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยโรคเอดส์ต่อไป

**SELF-HELP GROUP AND PSYCHOSOCIAL ADJUSTMENT
IN PEOPLE LIVING WITH HIV/AIDS**

WARAPORN BOONPRASERT 4637625 RAMH/M

M.N.S.(MENTAL HEALTH AND PSYCHIATRIC NURSING)

**THEMATIC PAPER ADVISORS : SOPIN SANGON, Ph. D. (PSYCHIATRIC AND
MENTAL HEALTH NURSING), PRAKONG INTARASOMBAT, M. Ed.(NURSING
ADMINISTRATION)**

ABSTRACT

The objectives of this study were to collect, analyze, and synthesize research studies and academic evidence concerning the use of a Self-Help Group (SHG) to promote psychosocial adjustment in People Living with HIV/AIDS (PLHAs) in order to provide effective ways to organize the SHG to promote psychosocial adjustment in PLHAs. 15 sampled papers were the research studies and academic evidence assembled from electronic data-bases. After analysis and synthesis of the qualified literature, the essence of content was summarized to gain recommendations regarding “Significant Components of Conducting SHG” composed of 7 components being described as follows: 1) group characteristics & group size should be either open or close group with appropriate number of members of 6-15 persons, 2) group leader should be HIV infected or AIDS patient who obtains knowledge and skills regarding disease and group process, 3) group members should include AIDS patients who are capable of participating in the group, 4) length of time, group frequency, and number of group sessions: the group should meet weekly or monthly with 90-120 minutes each time and each member should participate in the group at least 3 sessions, 5) group activities: either organized as highly structured, semi-structured, or non-structured, group activities should consist of fundamental group activity including exchanging of experiences, providing mutual assistance, as well as confronting facts regarding living with AIDS, 6) psychosocial adjustment: the SHG can have positive impact on psychosocial adjustment involving in physical, psychological, and social aspects for the members, and 7) therapeutic factors: therapeutic factors of SHG involve universal, sense of community, catharsis, identification, and instillation of hope, etc. Altogether, they can enhance psychosocial adjustment in PLHAs. Results from analysis and synthesis of research studies and academic evidence can be used as guidance for conducting effective evidence-based SHG to promote psychosocial adjustment in PLHAs and to enhance quality of intervention for PLHAs in the future.

**KEY WORDS : SELF-HELP GROUP/ PSYCHOSOCIAL ADJUSTMENT/ PEOPLE
LIVING WITH HIV/AIDS**

114 P.